Meddelanden från Riksskatteverket
Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin
Serie I ang. direkt skatt
Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering
Nr 11 1983 - Årg. 13

Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m;[1]

RSV Dt 1983:18

RSFS 1983:43

utfärdade den 24 november 1983.

1 Inledning

Om en persons skatteförmåga varit väsentligen nedsatt kan den taxerade inkomsten minskas med ett s k extra avdrag. Förutsättningen är att skatteförmågan varit väsentligen nedsatt till följd av t ex långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom eller underhållsskyldighet. Avdraget skall bestämmas efter omständigheterna i det enskilda fallet och får inte överstiga 10 000 kr (50 § 2 mom andra stycket kommunalskattelagen, KL).

Avdrag för nedsatt skatteförmåga kan medges även om den skattskyldiges inkomst, efter avdrag för skatt, understigit vad han kan anses ha behövt till underhåll för sig och sin familj (existensminimum). För rätt till avdrag krävs att skatteförmågan varit nedsatt till följd av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet. (50 § 2 mom tredje stycket KL). Avdrag för nedsatt skatteförmåga i existensminimifallen bestämmes med ledning av RSVs anvisningar om normalbelopp för existensminimum. (RSFS 1980:74, RSV Du 1980:26 samt RSFS 1982:77, RSV Du 1982:17).

För den som under beskattningsåret uppburit folkpension gäller särskilda bestämmelser om extra avdrag (50 § 2 mom fjärde stycket KL). Avdraget bör i dessa fall bestämmas med ledning av RSVs föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga och deklarationspliktsgränser för folkpensionärer. (RSFS 1983:39 RSV Dt 1983:16).

2 Grunderna för extra avdrag p g a sjukdom m m

För att avdrag skall kunna medges för nedsatt skatteförmåga till följd av sjukdom krävs enligt lagtexten att skatteförmågan skall ha varit väsentligen nedsatt.

Anvisningar:
Skatteförmågan bör anses vara väsentligen nedsatt om den skattskyldige haft stora merkostnader för sjukdom m m som medfört att den ekonomiska situationen, dvs skatteförmågan, på grund av nedsatta fysiska eller psykiska funktioner avsevärt avvikit från vad som annars skulle ha varit förhållandet. Avdrag bör inte medges endast för att inkomsten varit låg.

[1]Jfr RSFS 1982:47 RSV Dt 1982:15

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

Att skatteförmågan skall bestämmas med utgångspunkt i den skattskyldiges ekonomiska förhållanden innebär bl a att hänsyn bör tas till både inkomst och förmögenhet, såväl skattepliktig som inte skattepliktig. För makar och andra sambeskattade personer bör bedömningen ske med hänsyn till deras gemensamma inkomst och förmögenhet.

2.1 Olika slag av sjukdomar, handikapp m m

Den personkrets som omfattas av dessa anvisningar torde företrädesvis vara handikappade och personer med kroniska sjukdomar. Av gjorda undersökningar kan konstateras att för vissa grupper föreligger normalt merutgifter för sjukdom. Som *exempel* kan nämnas följande grupper av handikapp eller kroniska sjukdomar: allergi, blödarsjuka, cerebral pares, celiaki, cystisk fibros, dermatitis herpetiformis, diabetes, dövhet (hörselskada), epilepsi, hjärt- och kärlsjukdomar, ileo- och colostomiopererade, lungsjukdomar, njursjukdomar, psoriasis, psykiska sjukdomar (utvecklingsstörning), reumatism, andra rörelsehinder (p g a MS, polio m m) och synskador.

Merutgifternas storlek går oftast inte att schablonmässigt ange. Detta beror på att utgifterna varierar såväl mellan som inom olika sjukdomsgrupper. Avdragsrätten blir alltså beroende av en bedömning i varje enskilt fall.

2.2 Sjukdomskostnader

Anvisningar:

Vid bedömningen av avdragsrätten bör beaktas samtliga utgifter som den skattskyldige haft p g a sjukdom. Det kan vara fråga om merutgifter på grund av att hjälp måste anlitas för den dagliga livsföringen, exempelvis för skötsel av hemmet under en längre tid eller för särskild tillsyn. Stora kostnader kan också föranledas av utgifter för speciell föda, medicinering, salvor, omläggning av bandage, ledarhund, särskild bostadsutrustning eller extra slitage av kläder samt resor m m. Avdrag bör däremot inte medges för inkomstrelaterade (differentierade) vårdavgifter. Endast sådana kostnader som inte ersätts av försäkringskassa eller på annat sätt, dvs nettokostnaden, får beaktas.

Om den skattskyldige haft utgifter för sjukdom m m som inte till någon del ersätts av försäkringskassa eller annan myndighet bör fordras att det kan göras sannolikt att utgifterna varit nödvändiga. Detta kan ske genom intyg från läkare, kurator, socialassistent eller annan som är insatt i förhållandena.

Vårdgivare som uppbär vårdbidrag enligt 9 kap lagen (1962:381) om allmän försäkring bör regelmässigt anses ha betydande merutgifter.

Avdrag bör medges endast om utgifterna överstiger vad som kan betraktas som normala utgifter för läkarvård, medicin o d. Utgifter som understiger 300 kr per år bör därför inte beaktas i detta sammanhang.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

2.3 Inkomster, ersättningar m m

Anvisningar:

Det extra avdragets storlek bör vid tillämpning av nedanstående avdragstabeller i första hand bestämmas med utgångspunkt i dels den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst, dels det sammanlagda beloppet av merutgifter till följd av sjukdomen.

Den taxerade inkomsten kan frångås i vissa fall. Har den skattskyldige uppburit ersättningar som inte är skattepliktiga (t ex socialhjälp, kommunalt bostadstillägg, underhållsbidrag, livränta eller näringshjälp) bör avdraget bestämmas som om dessa ersättningar utgjort skattepliktig inkomst. Detsamma gäller sådan inkomst som genom särskilt avtal är undantagen från beskattning här i landet (t ex Social Security eller utbetalning enligt artikel 18 punkt 3 i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Finland). Däremot skall ersättningar som utgått för att direkt täcka vissa kostnader (t ex bidrag för ombyggnad av bostad) inte medräknas såsom inkomst. Häremot svarande utgifter skall inte heller beaktas. Allmänt barnbidrag anses inte som inkomst i detta sammanhang.

Om den taxerade inkomsten minskats genom avdrag, som inte utgör omkostnadsavdrag i egentlig mening (t ex pensionsförsäkring eller särskilt investeringsavdrag) bör ett motsvarande belopp läggas till den taxerade inkomsten. Vidare bör den taxerade inkomsten frångås om den skattskyldige åtnjutit underskottsavdrag med inte obetydligt belopp och underskottet till huvudsaklig del får anses vara av tillfällig natur. Så kan vara fallet vid stora reparations- och underhållskostnader på jordbruksfastighet eller annan fastighet under något eller några år. Stora investeringskostnader i samband med start av t ex rörelse bör också föranleda jämkning.

3 Utredning om sjukdomskostnader m m.

Anvisningar:

Den skattskyldige bör kunna göra sannolikt att han haft merutgifter för sjukdom som överstiger vad som annars är normalt. I fråga om gifta bör, om inte annat yrkas, avdraget beräknas på makarnas sammanlagda sjukdomskostnader och tillgodoföras den make som har den högsta inkomsten. I de fall makarna yrkar att avdrag för sjukdomskostnader skall tillgodoföras dem var för sig bör avdraget beräknas på makarnas totala kostnader och därefter proportioneras i förhållande till vardera makens egna sjukdomskostnader. Om den ena maken helt saknar egen inkomst bör avdrag för denne makes sjukdomskostnader medges den andre maken.

Som merutgift får i detta sammanhang medräknas sjukdomskostnader även för omyndigt hemmavarande barn. Sådana utgifter för myndigt hemmavarande barn får beaktas i den mån barnet inte uppbär folkpension eller liknande ersättning. Avdra-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

get bör bestämmas med utgångspunkt i föräldrarnas och barnets gemensamma inkomst- och förmögenhetsförhållanden. Med barn avses i detta sammanhang inte sådant fosterbarn, för vilket särskild ersättning betalats ut från kommun eller annan myndighet.

3.1 Merutgifter p g a specialkost

Vissa personer är p g a sin sjukdom i behov av särskild kost. Detta medför att de får ökade utgifter för inköp av den särskilda kosten. Detta gäller exempelvis för den som är i behov av diabeteskost, proteinreducerad, laktosfri eller glutenfri kost samt fettreducerad kost (tunntarmsopererad person).

Anvisningar:
Om den skattskyldige inte kan göra sannolikt hur stora utgifterna varit för särskild kosthållning bör merutgifterna normalt anses uppgå till
3 000 kr för diabetiker
700 kr för person som behöver proteinreducerad kost
1 800 kr för person som behöver laktosfri kost
2 700 kr för person som behöver glutenfri kost
6 100 kr för person som behöver fettreducerad kost.

Har handikappersättning eller annan skattefri ersättning betalats ut för att täcka merutgifterna för den särskilda kosthållningen får avdrag inte medges för dessa kostnader.

4 Beräkning av avdragets storlek

Anvisningar:
Följande tabeller bör tjäna till ledning vid beräkning av storleken av det extra avdraget till följd av merutgifter för sjukdom. För att undvika alltför stora tröskeleffekter bör viss jämkning ske för de fall inkomsten ligger i närheten till nedanstående inkomstgränser.

Ensamstående skattskyldig

Om den taxerade inkomsten efter ev justering uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 35 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter
mer än 35 000 kr men högst 45 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 45 000 kr men högst 50 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 50 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

Gift skattskyldig

Om makarnas sammanlagda taxerade inkomster efter ev justering uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 60 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter
mer än 60 000 kr men högst 70 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 70 000 kr men högst 80 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 80 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten

Om den skattskyldige haft hemmavarande barn under 16 år bör ovan angivna *inkomstgränser* i resp tabell ökas med 8 000 kr för varje sådant barn. När avdrag medges för merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten bör avdraget beräknas efter inkomsten minskad med 8 000 kr för varje barn.

Förmögenhet bör beaktas på samma sätt som sker i RSVs föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer. (RSFS 1983:39, RSV Dt 1983:16.)

Exempel:

1) En gift diabetiker med synskador har en till statlig inkomstskatt taxerad inkomst på 70 000 kr. Makens taxerade inkomst uppgår till 11 000 kr. Makarna har två minderåriga hemmavarande barn. Makarna har under året uppburit 5 000 kr i bostadstillägg samt skattefri livränta med 3 000 kr. Makarnas sammanlagda inkomster uppgår således till 89 000 kr. Den beräknade inkomsten blir 73 000 kr efter jämkning med hänsyn till att de har två hemmavarande barn. Merutgifterna för speciell kosthållning bör, om inte annat kan visas, enligt anvisningarna uppskattas till 3 000 kr. Övriga merutgifter uppgår till 2 500 kr. I detta fall bör det extra avdraget enligt tabellen bestämmas till ett belopp motsvarande hälften av merutgifterna dvs, 5 500/2 = 2 750 kr avrundat till 2 800 kr.

2) Makar, vilkas sammanlagda taxerade inkomster uppgår till 90 000 kr har under året haft merutgifter för sjukdom på sammanlagt 10 000 kr för ett hemmavarande handikappat barn. Makarna har inte uppburit annan ersättning under året. Den beräknade inkomsten blir 82 000 kr efter jämkning med hänsyn till det hemmavarande barnet. Deras förmögenhet uppgår till 258 000 kr. Enligt ovanstående tabell bör avdraget beräknas på följande sätt:

1/2 (10 000 ./. 1/20 x 82 000) = 2 950 kr avrundat till 3 000 kr. Detta belopp bör dock med hänsyn till förmögenhetsinnehavet reduceras med 60 %, dvs med 1 800 kr. Avdraget bör således bestämmas till 1 200 kr.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

RSFS 1983:43
RSV Dt 1983:18

5 Beräkning av underlag för tilläggsbelopp

Anvisningar:
I de fall det framräknade extra avdraget för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom inte kan medges fullt ut vid beräkning av underlaget för grundbelopp med hänsyn till att den taxerade inkomsten är för låg, bör fullt avdrag ändå medges vid beräkning av underlaget för tilläggsbelopp.

Dessa anvisningar tillämpas vid 1984 års taxering

RSV Dt 1983:19
RSFS 1983:46

Riksskatteverkets föreskrifter m m om värdering av förmån av fri och delvis fri bil vid inkomst av tjänst;[1]

utfärdade den 19 september 1983.

1 Inledning

1.1 Allmänt om lagstiftningen

Regeringen har med stöd av 42 § kommunalskattelagen (KL) uppdragit åt RSV att för varje kalenderår fastställa föreskrifter för värdering av bilförmån. Värdet av fri eller delvis fri bil skall enligt anvisningarna till nämnda paragraf bestämmas enligt schablon på grundval av genomsnittliga faktiska kostnader för innehav av bilar i olika pris- och åldersklasser vid olika årliga körsträckor. Bilen skall anses ha körts minst 1 000 mil i privat bruk under året om inte den skattskyldige kan göra sannolikt att den privata körsträckan har varit kortare.

Utgångspunkten för värderingen är att förmånsvärdet skall motsvara den inbesparing av kostnader som förmånshavaren gör genom bilförmånen. Det skattepliktiga förmånsvärdet bör följaktligen motsvara de kostnader förmånshavaren skulle ha haft om han själv ägt bilen. Det är emellertid inte möjligt att i varje enskilt fall göra en exakt beräkning av dessa kostnader. Värderingen måste i stället ske efter vissa schabloner. Dessa grundas på uppgifter om genomsnittliga faktiska kostnader för bilar i olika pris- och åldersklasser vid olika årliga körsträckor.

1.2 Skattepliktig bilförmån

Med bilförmån avses sådan förmån som innebär att den skattskyldige för privat bruk får utnyttja bil på grund av anställning eller uppdragsförhållande. Detta gäller även i de fall förmånsgivaren tillhandahåller s k leasingbil. Med bilförmån jämställs fall där den skattskyldige genom anställning, uppdragsförhållande, aktivt deltagande i föreningsarbete eller liknande kunnat erhålla förmånligt hyresavtal. Skatteplikt föreligger även om avtalet ingåtts med annan än förmånsgivaren t ex med utomstående uthyrningsföretag, om det föreligger ett samband mellan det förmånliga hyresavtalet och anställningen eller uppdragsförhållandet.

[1] Jfr RSFS 1982:53 RSV Dt 1982:19

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

Som skattepliktig bilförmån räknas även sådana fall där förmånligt hyresavtal erhållits beroende huvudsakligen på att bilen även skall utnyttjas i betydande omfattning för reklamändamål.

Även i fall då den skattskyldige själv äger bilen kan en med bilförmån jämställd förmån föreligga. Så är fallet om bilen p g a anställnings- eller uppdragsförhållande har förvärvats på mycket förmånliga villkor t ex genom fördelaktigt återköpsavtal och om avtalet reellt sett innebär att bilen kunnat innehas på ett med bilförmån jämförligt sätt. Sådant avtal kan t ex innebära att den skattskyldige förvärvat bilen av sin arbetsgivare utan att behöva erlägga någon kontant likvid och med skyldighet att amortera endast obetydliga belopp.

Med bil avses både personbilar och andra bilar som utnyttjas eller kunnat utnyttjas i huvudsak för personbefordran (t ex lätta lastbilar med skåpkarosseri). För andra bilar får värdet av privat nyttjande beräknas efter en prövning i varje enskilt fall.

2 Värderingsprinciper

2.1 Kostnadsberäkningar

Kostnaden för bil är beroende dels av vissa årsbundna kostnader såsom värdeminskning, skatt och försäkring, dels av milbundna kostnader såsom bensin och reparation.

Det föreligger ett klart samband mellan en bils nyanskaffningspris och de årsbundna kostnaderna, dvs ju högre bilens nyanskaffningspris är desto högre blir de årsbundna kostnaderna. Det föreligger som regel motsvarande samband mellan bilens prisklass och de milbundna kostnaderna.

Värderingen av bilförmån kan därför som regel ske utifrån i huvudsak två faktorer, nämligen bilens prisklass och antalet körda mil.

I nedanstående tabell anges de förmånsvärden som för där angivna prisklasser och körsträckor skall tas upp som skattepliktigt förmånsvärde. Värdena har beräknats med utgångspunkt från att samtliga kostnader för bilen har betalts av annan än förmånshavaren (dvs helt fri bil). Tabellbeloppen motsvarar således vad det genomsnittligt under inkomståret skulle ha kostat att äga och köra en bil i viss prisklass ett visst antal mil.

I tabellen anges olika värden för nya och äldre bilar inom resp pris- och körsträckeklass. Med nya bilar avses de två senaste årens modeller (vid 1984 års taxering bilar av årsmodell 1982 eller senare). Med äldre bilar avses två t o m sex år gamla bilar, dvs vid 1984 års taxering bilar av årsmodell 1978 – 1981. För bilar som är av äldre årsmodell än de i tabellen angivna bör lägre värde sättas (se punkt 5 tredje stycket).

Den del av bilkostnaderna som utgörs av kapitalkostnad, beräknas efter en viss procentuell andel av genomsnittliga nyanskaffningspriset för senaste årsmodell i respektive prisklass. Denna kostnad beräknas för prisklasserna I – III efter 11 %, för prisklasserna IV och V 12 % och för prisklass VI 13 %. För äldre bilar beräknas procentsatsen till 6 för prisklasserna I – III och 7 för prisklasserna IV – VI. Procentsatserna avser 1 000 mils årlig körsträcka.

Vid förmånsvärderingen medräknas även den del av bilkostnaderna

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

som utgörs av finansieringskostnad, dvs en beräknad ränta på bilens värde. Denna del bestäms med utgångspunkt i bilens värde och efter en beräknad marknadsränta, justerad med hänsyn till avdragsrätten för skuldräntor. Marknadsräntan bestäms till 2 % över riksbankens diskonto vid årets ingång. Räntan beräknas till 40 % (i enlighet med förutsättningarna för den reformerade inkomstbeskattningen) av denna marknadsränta avrundad till närmast högre procenttal. För inkomståret 1983 är räntan därför 5 %.

Den omständigheten att bilkostnaderna kan delas upp på års- resp milbundna kostnader medför att förmånsvärdet kan sägas bestå av två delar — en fast och en rörlig del. Den fasta delen av förmånsvärdet avser värdet att disponera bilen och den rörliga delen svarar mot värdet av det faktiska nyttjandet, dvs antalet körda mil. De förmånsvärden som anges i form av särskilda tabellbelopp motsvarar således det sammanlagda beloppet av dessa båda värden. Förmånsvärdena har beräknats med utgångspunkt i att dispositionsrätten åtnjutits under hela inkomståret. Eftersom någon uppdelning av förmånsvärdet inte sker, bör förmånsvärdet jämkas om exempelvis dispositionsrätten avsett kortare tid, dvs inte åtnjutits under hela inkomståret (se punkt 5.3).

RSVs föreskrifter► RSV har fastställt följande förmånsvärden (tabellbelopp) för 1984 års taxering.

Prisklass samt årsmodell		Värde vid årlig körsträcka (privatkörning i mil) 500	1 000	1 500	2 000	2 500
IA	1982–	9 400	12 300	14 800	17 400	19 900
	1978–1981	7 200	9 900	12 800	15 700	18 600
IB	1982–	10 000	13 000	15 700	18 300	20 900
	1978–1981	7 600	10 300	13 300	16 300	19 200
II	1982–	11 100	14 400	17 200	20 100	22 900
	1978–1981	8 500	11 500	14 700	17 900	21 100
III	1982–	13 200	17 000	20 300	23 500	26 700
	1978–1981	10 200	13 600	17 200	20 900	24 500
IV	1982–	17 200	21 700	25 600	29 400	33 200
	1978–1981	13 300	17 300	21 700	26 000	30 300
V	1982–	20 900	26 400	30 900	35 300	39 800
	1978–1981	16 100	20 700	25 800	30 900	35 900
VI	1982–	27 400	34 000	39 400	44 700	50 100
	1978–1981	20 100	25 600	31 900	38 000	44 000

I bilaga 1 har lämnats en förteckning över bilar i olika prisklasser för värdering av fri eller delvis fri bil vid 1984 års taxering.◄

För att underlätta förmånsvärderingen för körsträckor som ligger mellan de i ovanstående tabell angivna miltalen har RSV utarbetat en hjälptabell (bilaga 2). Milkostnaden för privata körsträckor understigande 500 mil, beräknas som 1/500 av förmånsvärdet för 500 mil.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

Exempel
Förmånsvärdet för en bil i prisklass III av årsmodell 1982 eller senare som körts 1 800 mil privat beräknas på följande sätt.

Värdet för 1 500 mil	20 300
Värdet för ytterligare 300 mil (300 x 6,40)	1 920
	22 220

2.2 Värdering av bilförmån i de fall bilen anskaffats huvudsakligen för privat bruk

Om förmånsgivaren anskaffar bil som är avsedd att helt eller huvudsakligen utnyttjas för förmånshavarens privata bruk, skall förmånsvärdet bestämmas till ett belopp motsvarande hela eller huvudsakliga delen av de bilkostnader som har belastat förmånsgivaren (företaget). Värdet får dock inte beräknas lägre än vad som framkommer vid en schablonmässig värdering enligt dessa föreskrifter.

Om bilförmån lämnats till en större grupp anställda eller till flertalet anställda inom ett företag trots att dessa inte har något egentligt behov av bil för tjänsteresor, får detta i regel antas innebära att bilen anskaffats helt eller huvudsakligen för privat bruk.

Motsvarande situation får anses föreligga i de fall fåmansföretag anskaffar bil trots att behovet i företaget av transporter m m är förhållandevis obetydligt. I sådana fall får i regel bilen anses huvudsakligen anskaffad för företagsledarens privata bruk, om inte bilen utnyttjats för privat bruk av annan delägare eller anställd i företaget.

Av 35 § 1 a mom KL framgår bl a att om fåmansföretag anskaffar bil eller annan lös egendom som uteslutande eller så gott som uteslutande är avsedd att utnyttjas för företagsledarens eller någon honom närstående persons privata bruk skall företagsledaren beskattas för belopp motsvarande anskaffningskostnaden som inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet. Om sådan beskattning skett med anledning av företagets anskaffning av bilen, bör förmånsvärdet beräknas endast utifrån de kostnader som belastat företaget för bilens privata bruk exempelvis i form av bensin, reparationer o d.

Fåmansföretag är enligt 42 § 4 mom taxeringslagen (TL) skyldigt lämna de uppgifter som är erforderliga för att bl a företagsledare skall kunna beräkna sina skattepliktiga inkomster från företaget t ex för värdering av förmån av fri bil.

3 Schablonmässig värdering enligt tabell

3.1 Prisklassificering

RSVs föreskrifter► Vilken prisklass en viss bilmodell skall hänföras till bör som regel bedömas utifrån nyanskaffningspriset. Med nyanskaffningspris avses cirkapriset för inkomstårets årsmodell. Enbart det förhållandet att bilen inköpts begagnad eller att bilen inköpts ett tidigare år för ett lägre pris än nypriset på senaste årsmodell bör inte föranleda avvikelse från tabellens prisklass. Å andra sidan bör bilen som regel inte placeras i högre prisklass därför att bilens anskaffningskostnad är högre

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

till följd av att bilen försetts med särskild utrustning såsom bandspelare eller dragkrok.

I stort sett samtliga biltyper för vilka dessa föreskrifter kan bli tillämpliga har med angivande av prisklass upptagits i bilaga 1.

I de fall en viss bil inte finns med i denna bilaga och bilen inte enbart utifrån nyanskaffningspriset kan hänföras till en viss prisklass får även andra förhållanden beaktas såsom försäkringsföretagens klassificering, bensinförbrukning m m.

Bilar upp till och med högsta prisklassen bör alltid anses hänförliga till någon av de angivna prisklasserna. För värdering av dyrare bilar se punkt 5.5.◄

3.2 Utredning om privat körsträcka

För att med tillämpning av angivna tabellvärden bedöma bilförmånens värde krävs uppgift om hur mycket bilen utnyttjats för privat bruk under inkomståret. Med privat bruk avses allt utnyttjande av bilen förutom de resor som företas i tjänsten åt den arbets- eller uppdragsgivare som tillhandahåller förmånen. Sålunda räknas både resor mellan bostad och arbetsplats och resor som företas åt annan uppdragsgivare som privata resor.

Har bilen även utnyttjats i t ex skattskyldigs egen rörelse eller jordbruk bör även detta utnyttjande räknas som privat vid värdering av bilförmån. Å andra sidan medges i inkomstslaget rörelse respektive jordbruk avdrag med den del av det skattepliktiga förmånsvärdet som motsvarar bilens utnyttjande i dessa förvärvskällor.

Den skattskyldige bör genom löpande förda noteringar kunna ange i vilken omfattning bilen utnyttjats för privat bruk. Kravet på löpande förda anteckningar om antalet körda mil kan normalt begränsas till att avse enbart resorna i tjänsten. I den mån tillförlitlig uppgift om bilens totala användning under året kan lämnas, dvs om det privata nyttjandet kan framräknas med ledning av dessa uppgifter och anteckningar om bilens mätarställning vid inkomstårets början och slut, bör den skattskyldiges uppgifter godtas även om några löpande anteckningar inte finns om privatkörningen. Detta förutsätter dock att de lämnade uppgifterna kan visas motsvara en sannolik privatkörning med hänsyn till omständigheterna i övrigt.

Företagsledare i fåmansföretag bör däremot alltid föra löpande noteringar om såväl tjänste- som privatresor. Av noteringar om tjänsteresor bör förutom körsträcka även framgå besökta orter, företag o d.

4 Schablonmässig beräkning av privat körsträcka

Om det privata nyttjandet inte kan beräknas med ledning av löpande förda noteringar får körsträckan schablonmässigt beräknas efter viss minsta längd beroende på omständigheterna i det enskilda fallet.

4.1 Generell regel om lägsta körsträcka

Föreligger inte några begränsningar i dispositionsrätten bör uppgift om kortare körsträcka för privat bruk än 1 000 mil godtas endast om den

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

skattskyldige kan göra sannolikt att körsträckan varit kortare. Körsträckan får inte antas ha understigit 1 000 mil enbart därför att bilen använts i tjänsten eller att det funnits möjlighet att utnyttja annan bil för privat bruk.

Lägre värde än i tabellen angivet belopp för 500 mils körning bör inte godtas om inte särskilda skäl föranleder det.

4.2 Bilen utnyttjas inte regelmässigt för tjänsteresor

Den vid punkt 4.1 angivna generella lägsta minimisträckan för privat bruk på 1 000 mil understiger betydligt den genomsnittliga körsträckan för personbilar i allmänhet. Denna förhållandevis korta körsträcka på 1 000 mil får emellertid ses mot bakgrund av att förekomsten av tjänstebil fram till för några år sedan i första hand fick antas ha föranletts av ett betydande behov av bil för tjänsteresor. Antalet sådana bilar som främst har till syfte att tillgodose ett privat nyttjande har dock ökat kraftigt under senare år. Värderingen bör därför i dessa fall i möjligaste mån ske med utgångspunkt i en jämförelse med vad eget bilinnehav skulle ha kostat.

Arten och omfattningen av tjänsteanvändningen kan ge ledning för att bedöma om bilförmånen till sin karaktär är att jämställa med en kontant löneförmån. Om bilen inte regelmässigt utnyttjas för tjänsteresor bör därför högre krav ställas på den skattskyldige i fråga om utredning om det faktiska utnyttjandet under året. Normalt bör i sådana fall antas att det privata nyttjandet för helt år räknat uppgått till lägst 1 500 mil om inte den skattskyldige kan göra sannolikt att körsträckan varit kortare. Kortare körsträcka bör dock inte godtas enbart av den anledningen att bilen bara använts vid tillfälliga tjänsteuppdrag och att den i övrigt stått till disposition för sådana uppdrag.

Den omständigheten att bilen inte regelmässigt används i tjänsten torde även underlätta möjligheterna för den skattskyldige att beräkna bilens privata nyttjande under inkomståret. Den schablonmässiga uppskattningen av det privata nyttjandet, dvs i de fall utredning saknas eller är bristfällig, bör därför sättas vid en nivå som i stort sett motsvarar den genomsnittliga körsträckan för bilar i allmänhet.

4.3 Bilen utnyttjas regelmässigt för tjänsteresor

Den generella lägsta körsträckan på 1 000 mil skall tillämpas om bilen regelmässigt används för tjänsteresor. Frågan om bilen regelmässigt utnyttjas för tjänsten får som regel bedömas utifrån företagets behov av transporter samt arten och omfattning av verksamheten i övrigt. Ett regelmässigt utnyttjande i detta avseende får normalt anses förutsätta att bilen så gott som dagligen används i tjänsten. Vidare får ett regelmässigt utnyttjande anses föreligga om bilens nyttjande för tjänsteresor är mycket omfattande (som regel mer än 1 000 mil per år) eller att bilen regelbundet utnyttjas för transport av verktyg, utrustning m m.

Värdet av bilförmån bör sålunda i dessa fall inte beräknas efter kortare privat körsträcka än 1 000 mil om det inte kan göras sannolikt att körsträckan varit kortare.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

RSFS 1983:46
RSV Dt 1983:19

4.4 Bilen utnyttjas i betydande omfattning för resor mellan bostad och arbetsplats

RSVs föreskrifter► RSV har i särskilda föreskrifter[1] angett grunderna för beräkning av avdrag för resor med bil mellan bostad och arbetsplats. Skattskyldig som åtnjutit förmån av fri eller delvis fri bil och använt bilen mellan bostad och arbetsplats medges avdrag under de förutsättningar och i enlighet med de grunder som anges i nämnda föreskrifter.

I de fall nämnda föreskrifter innebär att avdrag får medges med ledning av faktiska kostnader (t ex handikapp), skall avdrag medges med den del av förmånsvärdet för helt fri bil som motsvaras av resorna mellan bostad och arbetsplats i förhållande till det totala privata nyttjandet. Om exempelvis bilen totalt utnyttjas 1 500 mil för privat bruk, varav 1 000 mil avser resor mellan bostad och arbetsplats, får avdrag medges med två tredjedelar av förmånsvärdet för 1 500 mil.◄

Resor mellan bostad och arbetsplats räknas som privata resor. Det föreligger normalt ett visst samband mellan dessa resor och den totala körsträckan för privat bruk. Den totala privata körsträckan blir som regel längre ju längre resorna mellan bostad och arbetsplats är eftersom det alltid föreligger ett visst behov av andra privata resor. Den schablonmässiga bedömningen av körsträckan som anges ovan under punkterna 4.1 – 4.3 bör dock inte frångås enbart på grund av det förhållandet att resorna mellan bostad och arbetsplats uppgår till högst 500 mil.

Överstiger resorna mellan bostad och arbetsplats 500 mil och saknas uppgifter om den faktiska körsträckan bör beroende på bilens nyttjande i övrigt även dessa resor beaktas vid den schablonmässiga bedömningen av lägsta körsträcka.

Lägre värden än i tabellen angivna bör inte åsättas.

Schablonmässig beräkning av privat körsträcka om bilen även används för resor mellan bostad och arbetsplats.

	Årlig total körsträcka mellan bostad och arbetsplats				
	mindre än 500 mil	500 – 749	750 – 999	1 000 – 1 249	1 250 – eller mer
Bilen används regelmässigt i tjänsten (jfr punkt 4.3)	1 000	[a]	1 500	+ 500[b]	+ 500[b]
Bilen används inte regelmässigt i tjänsten (jfr punkt 4.2)	1 500	1 500	[a]	2 000	+ 750[b]

[a] Körsträcka motsvarande den dubbla körsträckan mellanbostad och arbetsplats.
[b] Körsträcka motsvarande summan av körsträckan mellanbostad och arbetsplats och den körsträcka som anges i tabellen. Den körsträcka som anges i tabellen avser annan privat körning än mellan bostad och arbetsplats.

5 Avvikelse från tabellvärden i vissa fall

RSVs föreskrifter► De förmånsvärden som kommer att anges i form av

[1] RSFS 1983:47, RSV Dt 1983:20

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

särskilda tabellbelopp kommer att beräknas med utgångspunkt i vad det skulle kosta genomsnittsbilisten att äga och utnyttja en motsvarande bil under inkomståret. För att i viss mån beakta de faktiska skillnader som föreligger beroende på omständigheterna i det enskilda fallet kommer dessa förmånsvärden att fastställas till något lägre belopp än vad som motsvarar faktiska marknadsvärden. Förmånsvärdet bör därför i normalfallet inte beräknas lägre än vad som framkommer vid en värdering efter dessa värden.

Jämkning bör t ex inte ske av den anledningen att det privata nyttjandet i huvudsak utgjorts av resor mellan bostad och arbetsplats, eller om det på bilarna förekommit reklamskyltar, firmanamn och liknande. I vissa fall kan dock skäl föreligga att beräkna förmånsvärdet med ledning av andra omständigheter än prisklass om det är uppenbart, att förmånshavaren disponerat en väsentligt större och dyrare bil än han med hänsyn till sitt inkomstläge och sina förhållanden i övrigt skulle hållit sig med, om han själv skulle stått för kostnaderna. Sådan jämkning bör dock inte föranleda att värdet beräknas lägre än vad som motsvarar värdet för prisklass II.

För bilar av äldre årsmodeller än vad som anges i tabellen, dvs vid 1984 års taxering årsmodell 1977 eller tidigare, bör lägre värde åsättas beroende bl a på att den årliga värdeminskningen är väsentligt mindre för sådana bilar. Värdet bör i dessa fall som regel beräknas till tre fjärdedelar av förmånsvärdet för nyare (1982 års modell och yngre) bilar enligt tabellen.

Skäl för jämkning kan även anses föreligga om dispositionsrätten är väsentligt begränsad exempelvis av den anledningen att bilen regelmässigt utnyttjas för privat bruk av annan person som inte tillhör den skattskyldiges familj. ◄

Nedan angivna punkter, 5.1 – 5.6, utgör ytterligare exempel på sådana situationer där jämkning får anses motiverad.

5.1 Bilen är att jämställa med arbetsverktyg

RSVs föreskrifter ► Om förmånshavaren kan visa att han med hänsyn till tjänstebehovet varit tvungen att disponera nya eller förhållandevis stora bilar får — om omständigheterna inte föranleder annat — förmånsvärdet beräknas som om bilen varit av äldre årsmodell eller i lägre prisklass. Denna situation får exempelvis anses föreligga om bilen i betydande omfattning använts för personbefordran av kunder, leverantörer eller liknande, dvs bilen kan anses framstå som ett led i företagets allmänna representation. I nu nämnda fall kan förmånshavaren anses ha disponerat en väsentligt större och dyrare bil än han skulle ha gjort om han själv hade stått för kostnaderna.

Motsvarande situation får anses föreligga om bilen så gott som dagligen används för längre tjänsteresor, vilket i regel får anses vara fallet om den årliga körsträckan i tjänsten överstiger 3 000 mil.

Kännetecknande för nämnda fall är att bilen kan anses ha utgjort en form av arbetsverktyg.

Med hänsyn till omständigheterna i varje enskilt fall kan i så fall jämkning ske dels genom att förmånsvärdet beräknas efter en bil i lägre

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

prisklass, dock inte lägre än prisklass II, dels genom att förmånsvärdet beräknas efter bil i högre åldersklass. ◄

5.2 Bilen utnyttjas för transport av verktyg m m

RSVs föreskrifter ► Om bilen regelmässigt använts för transport av verktyg, utrustning o d och detta medfört att det privata nyttjandet avsevärt begränsats bör det med ledning av tabellen beräknade värdet minskas, dock med högst 2 000 kr. Sådan jämkning förutsätter dock att utrustningen o d både krävt stort utrymme och att det är förenat med stora svårigheter att lasta av denna. I de fall jämkning samtidigt medges enligt punkt 5.1 får dock värdet inte minskas med mer än 1 000 kr. ◄

5.3 Förmån under del av året

RSVs föreskrifter ► Om förmånen har åtnjutits under endast del av året kan värdet normalt beräknas med utgångspunkt i det värde som skulle ha gällt om förmånen åtnjutits under hela året. Den privata nyttjandegraden får vidare antas ha samma omfattning under hela året som under den tid bilen faktiskt utnyttjats. Det skattepliktiga förmånsvärdet kan i dessa fall beräknas till så stor del av det beräknade förmånsvärdet för helt år som motsvarar den tid under året förmånen åtnjutits. ◄

Exempel

Förmånen har åtnjutits under 9 månader. Den privata körsträckan uppgår under denna tid till 1 500 mil. För helt år kan den privata körsträckan beräknas till 2 000 mil

$$= \frac{12}{9} \times 1\,500$$

Det skattepliktiga värdet kan beräknas till $\frac{9}{12}$ av förmånsvärdet för 2 000 mil.

5.4 Förmån av delvis fri bil

RSVs föreskrifter ► De förmånsvärden som har angetts för olika prisklasser och körsträckor utgår från att förmånshavaren disponerar bilen kostnadsfritt för privat bruk. Om den skattskyldige själv betalar vissa utgifter för bilen antingen till förmånsgivaren eller någon annan, skall det skattepliktiga förmånsvärdet beräknas endast utifrån de slag av utgifter som förmånsgivaren svarat för.

Samma värde erhålls i princip om det anvisade tabellvärdet i stället minskas med de utgifter som betalats av förmånshavaren. Om förmånshavaren själv betalat exempelvis kostnader för bensin, reparation, skatt, försäkring minskas tabellvärdet med vad som faktiskt erlagts, dock endast till den del detta belöper på privata resor.

Tabellvärdet minskas även med eventuell s k fast avgift, som exempelvis utgår per månad eller per mil (leasingavgift o d) och som betalats av förmånshavaren. Eftersom något negativt förmånsvärde aldrig kan föreligga får minskningen dock motsvara högst det med ledning av tabellen beräknade värdet. I här avsedda fall bör särskild utredning alltid lämnas som skall visa dels hur förmånsvärdet beräknats, dels vilka utgifter förmånshavaren själv haft för privata resor. I fråga om betal-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

ningar till arbetsgivaren bör även framgå på vilket sätt dessa erlagts. Återstående belopp utgör skattepliktigt förmånsvärde. Till den del kostnaderna belöper på resor i tjänsten o d medges vid inkomstberäkningen avdrag enligt vanliga regler med belopp motsvarande de faktiska kostnaderna för dessa resor. Eventuella resekostnadsersättningar skall å andra sidan alltid tas upp som inkomst. Detta gäller således även om arbetsgivaren inte har att lämna uppgift om sådana ersättningar.

Om den skattskyldige för sitt privata nyttjande erlagt en fast avgift som avser att täcka även tid efter utgången av inkomståret bör tabellvärdet minskas även påföljande år om avgifterna tidigare inte helt kunnat avräknas.

Mindre utgifter för underhåll, såsom för tvätt avräknas inte från förmånsvärdet. Motsvarande gäller i fråga om utgifter för särskild utrustning (t ex vinterdäck, radio, dragkrok). Förmånsvärdet får vidare aldrig minskas av den anledningen att förmånstagaren haft kostnader för garage o d beläget i eller i närheten av bostaden. Om garaget anskaffats så gott som uteslutande med hänsyn till bilens utnyttjande i tjänsten, exempelvis om bilen speciellt inretts och använts för att förvara dyrbarare materiel, medges avdrag enligt de regler som i övrigt gäller för avdrag i inkomstslaget tjänst. Om garage inte behövs av sådan anledning men förmånsgivaren ändå tillhandahållit garage o d bör skäligt belopp tas upp som skattepliktig förmån. ◄

5.5 Dyrare bil än prisklass VI

RSVs föreskrifter ► För bilar som inte finns angivna i bifogad förteckning och vars nyanskaffningspris inte oväsentligt överstiger prisklass VI bör förmånsvärdet beräknas på så sätt att förmånsvärdet för prisklass VI ökas med visst belopp. Tillägget bör beräknas utifrån den del av nyanskaffningspriset för senaste årsmodell som överstiger 180 000 kr. Tillägget bör för nyare bilar beräknas till 1/10 av denna skillnad och till 1/20 för äldre bilar. ◄

5.6 S k lyxbilar i fåmansföretag

I anvisningarna till 42 § KL anges en särskild värderingsregel för de fall en företagsledare i fåmansföretag eller honom närstående person fått utnyttja bil som är betydligt dyrare än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till företagets verksamhet.

I sådana fall skall till det beräknade förmånsvärdet läggas ett belopp som kan anses motsvara skillnaden mellan de faktiska kostnader för bilens användning i verksamheten och de för verksamheten erforderliga kostnaderna.

I vad mån en bil är betydligt dyrare än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till verksamheten får bedömas med utgångspunkt från bl a verksamhetens art och omfattning.

Behov av dyrare bil kan föreligga bl a i större fåmansföretag med omfattande internationella affärskontakter, dvs där det framstår som naturligt att bil utnyttjas i representations- eller marknadsföringssyfte.

Endast i undantagsfall bör en dyrare bil än i prisklass V anses erforderlig i fåmansföretag. Om dyrare bil utnyttjas än som kan anses erfor-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

derlig, bör uppgift lämnas om bl a bilens användning, samtliga kostnader för bilen som belastat företaget, anskaffningstidpunkt samt skälen för anskaffningen. Vid denna beräkning kan driftskostnaderna för bilen beräknas till vad som faktiskt belastat företaget. Kostnaden för värdeminskning bör däremot medräknas med så stort belopp som motsvarar den verkliga värdeminskningen under året.

Om det framstår som sannolikt att bilen är betydligt dyrare än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till verksamheten bör utredning även lämnas om den beräknade kostnaden för en bil som får anses anpassad till verksamheten. Som regel kan denna kostnad beräknas med ledning av de tabellbelopp som anges för bilar i olika prisklasser och för olika körsträckor.

Om storleken av dessa merutgifter som belastat eller kommer att belasta företaget inte kan visas kan i stället förmånsvärdet höjas med följande schablonmässigt beräknade belopp.

Erforderlig bil med hänsyn till företagets verksamhet	Företagets bil motsvarar		
	prisklass IV	prisklass V	prisklass VI
Prisklass III	3 000	4 500	7 000
Prisklass IV	–	3 500	6 000
Prisklass V	–	–	4 500

Om anskaffningskostnaden är högre än vad som motsvarar prisklass VI bör förmånsvärdet höjas med ytterligare 1/10 av den del av bilens anskaffningskostnad som överstiger 155 000 kr. För äldre bilar medräknas endast hälften av ovan angivna värden som tillägg vid förmånsberäkningen.

Dessa föreskrifter m m tillämpas vid 1984 års taxering.

Förteckning över bilar i olika prisklasser *Bilaga 1*

RSV har klassificerat nedanstående i juli 1983 salufördа bilmodeller på nybilsmarknaden

Prisklass I A

Alfa Romeo Alfasud
Citroën Visa Super, Visa Super E GL
GSA Special
GSA X
Daihatsu Charade XG
Charmant sedan
Datsun Cherry 1300, 1500
Micra
Fiat 127
Panda
Ritmo 75 CL
Ford Fiesta 1,1 S; 1,1 Ghia
Escort 1,6 L
Honda Civic basic 1300, 1300 sedan, Wagon
Mazda 323 sedan std, 323 DX

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

Mitsubishi Colt 1400 GLX
Lancer F
Lancia A 112 Junior
Opel Kadett DL 1,3 S; GL 1,3 S; DLD, GLD
Corsa
Peugeot 104 GL, 104 SR, 305 GL sedan, GLD
Renault 5 TS
Skoda 120 GLS, 120 coupe
Talbot Horizon GL, Horizon GLS
Samba LS, Samba GLS
Toyota Tercel sedan
Corolla sedan, Corolla GL sedan
Starlet DL
Vaz 1500, 1600, Lada
Volkswagen Polo CL

Prisklass I B

Citroën GSA Pallas, GSA Club
Ford Escort 1,6 GL
Honda 1300 S-type
Mazda 323 SDX, 323 GT
Opel Kadett SR 1,3 S
Ascona DL 1,6 S, DLD
Peugeot 305 SR, SRD
Saab 600 GLS
Vaz Niva Standard
Volkswagen Golf C, diesel
Jetta CL, diesel
Volvo 340 DL

Prisklass II

Alfa Romeo Sprint Veloce
Audi 80 CL
BMW 318 i sedan (E 21,BW 1524)
Datsun Bluebird
Stanza
Fiat 131 Super 2000
Ford Escort Ghia 1,6; 1,6 GLS
Sierra 2,0 L; 2,0 GL, diesel
Granada 2,0 L, diesel
Honda Accord
Quintet
Mazda 626 LX
Mitsubishi Colt Turbo
Tredia GLS
Opel Rekord DL sedan (OP 3460 tidigare 2,0 S), diesel
Ascona GL 1,6 S, Ascona SR 1,6 S, GLD
Peugeot 505 GR, GRD

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

Saab 99 GL sedan
900 GL
Subaru 1800 4WD sedan, Touring
Toyota Carina
Tercel 4WD
Volkswagen Golf GL, Golf LX, diesel
Passat CL, diesel
Jetta GL
Volvo 340 GLS, 340 DL 2,0
240 (med B 21 A motor)

Prisklass III

Alfa Romeo Alfetta 2,0 GLE, Alfetta GTV 2,0
Giulietta 2,0
Spider 2000
Audi 80 CD
BMW 318 i (BW 1538) sedan
518 i
Citroën CX 20 Pallas, diesel
Datsun Laurel, diesel
Bluebird Turbo
Fiat Argenta 2000 i E
Ford Granada 2,0 GL; 2,8 i L
Sierra 2,0 Ghia
Honda Prelude
Mazda 626 GLX
Mazda 929 L
Mitsubishi Tredia Turbo
Opel Rekord (OP 3459, tidigare 2,0 E)
Rekord GLE, diesel
Manta 2,0 E, Manta GTE
Peugeot 505 SR, diesel
505 STI, familjesedan GR, diesel
Saab 900 GLs
900 GLi
Subaru 1800 4WD Super Station
Toyota Celica Liftback
Cressida
Modell F DL
Volkswagen Passat GL, Passat CL turbodiesel
Golf GTI, Golf GTD
Santana LX 5
Volvo 240 (med B 23 A motor), diesel
360 GLT
GLT

Prisklass IV

Audi 100 CC, diesel
Coupe GT

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

BMW 320 i, 320 iA (fr o m 1983 års modell)
323 i, 323 iA
520 i
528 i, 528 iA
Citroën CX Pallas IE
CX GTI
Ford Granada 2,8 i GL; 2,8 injection
Transit 120, diesel
Mazda 929 coupe
Mercedes Benz 200 sedan
240 D, special
Peugeot 505 SRD Turbo
Saab 900 EMS
900 GLE
900 Turbo
Toyota Modell F GL
Volkswagen Scirocco GTI, Scirocco GTS
Golf GLI
Buss, diesel
Volvo 200 GLE
Turbo

Prisklass V

Afla Romeo Alfetta GTV, GTV 2,5
Audi 80 Quattro
Chevrolet Suburban
Chevy Sport van
Citroën CX Prestige
Datsun 280 ZX coupe
Mazda RX 7 coupe
Mercedes Benz 300 D
230 E
240 TD
Opel Senator 3,0 E
Monza 3,0 E
Porsche 924
Volvo 760 GLE, 760 GLE turbodiesel

Prisklass VI

BMW 728 i, iA
Jeep Cherokee Std
Mercedes Benz 300 D long special
230 CE
300 TDT
Porsche 944 coupe
Saab 900 Turbo CD

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:23

Hjälptabell för uträkning av förmånsvärde

Körsträckor i mil	500	501 – 999	1 000	1 001 – 1 499	1 500	1 501 – 1 999	2 000	2 001 – 2 499	2 500	2 501 –
Kronor	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil
Prisklass/ årsmodell										
I A 1982–	9 400	+ 5,80	12 300	+ 5,00	14 800	+ 5,20	17 400	+ 5,00	19 900	+ 5,00
1978–1981	7 200	+ 5,40	9 900	+ 5,80	12 800	+ 5,80	15 700	+ 5,80	18 600	+ 5,80
I B 1982–	10 000	+ 6,00	13 000	+ 5,40	15 700	+ 5,20	18 300	+ 5,20	20 900	+ 5,20
1978–1981	7 600	+ 5,40	10 300	+ 6,00	13 300	+ 6,00	16 300	+ 5,80	19 200	+ 5,80
II 1982–	11 100	+ 6,60	14 400	+ 5,60	17 200	+ 5,80	20 100	+ 5,60	22 900	+ 5,60
1978–1981	8 500	+ 6,00	11 500	+ 6,40	14 700	+ 6,40	17 900	+ 6,40	21 100	+ 6,40
III 1982–	13 200	+ 7,60	17 000	+ 6,60	20 300	+ 6,40	23 500	+ 6,40	26 700	+ 6,40
1978–1981	10 200	+ 6,80	13 600	+ 7,20	17 200	+ 7,40	20 900	+ 7,20	24 500	+ 7,20
IV 1982–	17 200	+ 9,00	21 700	+ 7,80	25 600	+ 7,60	29 400	+ 7,60	33 200	+ 7,60
1978–1981	13 300	+ 8,00	17 300	+ 8,80	21 700	+ 8,60	26 000	+ 8,60	30 300	+ 8,60
V 1982–	20 900	+ 11,00	26 400	+ 9,00	30 900	+ 8,80	35 300	+ 9,00	39 800	+ 9,00
1978–1981	16 100	+ 9,20	20 700	+ 10,20	25 800	+ 10,20	30 900	+ 10,00	35 900	+ 10,00
VI 1982–	27 400	+ 13,20	34 000	+ 10,80	39 400	+ 10,60	44 700	+ 10,80	50 100	+ 10,80
1978–1981	20 100	+ 11,00	25 600	+ 12,60	31 900	+ 12,20	38 000	+ 12,00	44 000	+ 12,00